

at det vil kunne skee ved en Leilighed, der i sig selv er mere passende end denne, og som vil give Thinget en større Afgang til virkelig at faae at vide, hvad man ønsker. (W. Christensen: Det kan jeg forstaae).

Ordføreren: Da den ærede Lands-tingsmand, der før udtalte Noget, som jeg da ikke forstod, nu har erklæret, at han blot derved sigtede til selve det Lovforslag, hvorover der her foreligger Betænkning, saa er der forsaavidt ikke Noget videre for mig at tilføie, thi det forekommer mig, at den Anskuelse, hvorfra man i Betænkningen er gaaet ud, er overordentlig simpel og klar; det er den, at, da Regjeringen med Bestemthed har udtalt, at den fastholder Nødvendigheden af et saadant Forbuds legislative Fastsættelse, have vi ligeoverfor en saadan bestemt Fastholden fra Regjeriungens Side ikke paa nogen Maade dristet os til at gjøre en modsat Anskuelse gjælbende. Det er Udvalgets Anskuelse, og jeg veed ikke rettere, end at det ærede Medlem heri er enig. Jeg maa atter fremhæve, at Udvalget som saadant har ikke faaet noget andet Hverv af Forsamlingen end at afgive Betænkning over det foreliggende Lovudkast, og jeg som Formand havde en bestemt Opfordring til at paasee, at Udvalget i saa Henseende opfyldte sin Pligt og ikke tiltog sig et Hverv, som det ikke havde, og som det kun kunde faae ifølge et bestemt Forslag og ifølge en Beslutning, tagen af Thinget. Dette udelukkede ikke, at der fandt en Samtale Sted med Konseilspræsidenten. Jeg ønsker, at der ikke maa være nogen som helst Misforstaaelse, og de tvende Medlemmer, hvis Fraværelse Udvalget har havt Anledning til at beklage, maae ikke troe, at der er foregaaet noget særdeles Hemmeligt i Udvalget. — Nogle af Udvalgets Medlemmer ønskede, at der blev stillet et og andet Spørgsmaal til Konseilspræsidenten. Vi vare efter min Opfattelse af Forholdet ikke berettigede til at forlange Konseilspræsidentens Nærværelse, naar jeg siger „forlange“, saa er det naturligtvis i Ordets høflige Betydning; naar et Udvalg nemlig i en Sag, der hører ind under Forsamlingens Omraade, i al Høflighed forlanger en Konference med vedkommende Minister, saa er jo Udvalget berettiget til at

vente en Samtale med ham. Anderledes var Forholdet her ligeoverfor Konseilspræsidenten. Det blev udtrykkelig udtalt, at det ahang aldeles af Konseilspræsidentens egen frivillige Beslutning, om han var villig til at samles med os, idet det blev meddeelt, at nogle af Udvalgets Medlemmer ønskede at rette et eller andet Spørgsmaal til ham. Konseilspræsidenten havde den Belvilie at møde. Der blev da fra enkelte af Udvalgets Medlemmer fremsat Spørgsmaal, hvorpaa Konseilspræsidenten svarede. Jeg troer ikke at gjøre mig skyldig i nogen Indiskretion, naar jeg siger, at Konseilspræsidenten ved denne Leilighed meddeelte os tvende Aktstykker, det vil sige, ikke saaledes, at vi beholdt en Gjenpært, men han oplæste dem for os; disse to Aktstykker vare: Krigsministerens Instrux til den kommanderende General og den oftere omtalte Krigsraadsprotokol om Dannevirkstillingsens Opgivelse, men intet Videre, altsaa ikke nogen senere Meddelelse med Hensyn til det, der endnu indtil den Dag idag staaer som en usforklarlig Gaade, nemlig at Overkommandoen tog hiin Beslutning, og ikke blot tog den, men ogsaa begyndte at udføre den, forinden den havde meddeelt Krigsministeren nogensomhelst Oplysning i saa Henseende. Altsaa kun disse to Aktstykker bleve os forelæste; Krigsministerens Instrux og Krigsraadets Protokol. Det tilkommer ikke mig at udtale mig om det Indtryk, som denne Meddelelse gjorde paa os; jeg veed ikke, om Nogen af de andre ærede Medlemmer føle enten en Opfordring eller en Trang dertil; men jeg har villet fremhæve, at der ikke blev meddeelt os nogen som helst Oplysning om det, som Enhver, der overhovedet er berettiget til at have nogen politisk Mening, maa kunne bedømme, det, som Regjeringen for sin egen Anseelses Skyld maa oplyse, nemlig det Forhold, hvori Overkommandoen har stillet sig til sine Foresatte ved en saadan pludselig Beslutnings Iverksættelse, forinden den meddeleltes Krigsministeriet. (Hør!) Forøvrigt udtalte den høitærede Konseilspræsident Et og Andet, som han havde ytret i det nys afholdte Statsraad. Han bemærkede udtrykkelig derved, at det ikke var Meningen, at det her skulde gjentages under nærværende Sag, men han tilføiede tillige, at han ikke vilde have